

3- 2021- Zprávy z jaderné energetiky a další informace

22.1.2021

Jednou větou:

V Dukovanech bloky 2, 3, 4 na nominálním výkonu, blok č. 1 odstávka,

V Temelíně oba bloky v provozu,

Jaderná energetika v roce 2020 - nová výstavba

Z domova: Kdy bude konečně spuštěn tendr na dostavbu Dukovan?

Ze zahraničí: První reaktor VVER TOY pro JE Kursk II/2 je ve výrobě. Arménie plánuje rozšířit provoz JE Metsamor

Provoz EDU

1. blok –odstávka 69 den, režim 6,

2. blok –100%

3. blok -100%

4. blok- 100%

Výroba letos 716 GWh

Provoz ETE

ETE 1 1086 MWe, výroba letos 339 GWh.

ETE 2 1104 MWe, výroba letos 344 GWh

provoz v souladu s LAP

Konference

NUSIM.

Nový termín konference je 29. a 30. dubna 2021, Orea Resort Devět Skal.

Sledujte [NUSIM](https://www.nusim.cz/)

Jaderná energetika v roce 2020 – nová výstavba

Vladimír Wagner, Ústavu jaderné fyziky AV ČR

V roce 2020 začal fungovat již sedmý typ reaktoru III. generace, čínský reaktor HualongOne. Rusko a Jižní Korea spustily první své bloky III. generace mimo svého území. Ruský reaktor VVER1200 se rozběhl v Bělorusku a jihokorejský APR1400 v Spojených arabských emirátech. Čína dokončuje blok HualongOne v Pákistánu. První zkušenost z provozu bloků III. generace ukazují, že by mohly splnit očekávání, která jsou do nich vkládána. V Číně probíhá renesance jaderné energetiky a Rusku se daří nahrazovat dosluhující reaktory novými a staví řadu bloků v zahraničí. V Evropě však zatím probíhá stagnace. Přesto se však v minulém roce podařilo dosáhnout několik úspěchů. Podívejme se na současný vývoj evropské jaderné energetiky podrobněji.

Vývoj jaderné energetiky v Evropě

V Evropě se buduje jen velmi omezený počet bloků. Největší počet je francouzského reaktoru EPR. Dva projekty mají velmi dlouhé zpoždění, prvním je první reaktor EPR, kterým je Olkiluoto 3 ve Finsku a druhým pak Flamanville 3 ve Francii. U bloku Olkiluoto bylo v dubnu 2020 požádáno o možnost zavezení paliva. Během testů se objevilo několik technických problémů. V květnu byl například nalezen defekt u části armatury vyrobené v Německu. Část problémů souvisí se značným zpožděním výstavby. Došlo tak k dalšímu odkladu spuštění bloku. Palivo tak bude zavezeno až na jaře roku 2021 a produkce elektrické energie se posunula až na podzim stejného roku.

U bloku Flamanville se zavezení paliva předpokládá až v roce 2022. V roce 2020 byla povolena jeho dodávka do areálu elektrárny. Zdržení je dáno nutností opravy některých svarů.

Poměrně dobře zatím probíhá výstavba dvou bloků EPR v elektrárně Hinkley Point C. Ovšem i zde se nepodařilo vyhnout zpoždění vlivem koronavirové epidemie. Pozitivní však je, že se daří využívat zkušenosti získané na prvním bloku při budování toho druhého, což u něj umožňuje zkracovat jednotlivé etapy. Začátkem května 2020 tak došlo k dokončení betonáže jaderného ostrova druhého bloku.

U projektu Sizewell C se pořád diskutuje o finančním modelu, který ještě stále není rozhodnut. Značně však pokročila příprava staveniště. Zároveň se daří postupně předkládat plány projektu odpovídajícím orgánům a realizovat potřebná veřejná slyšení. Na konci roku vyhlásila britská vláda, že začne s firmou EDF rozhovory o konečném modelu financování elektrárny. Úspěch realizace tohoto projektu je kritický pro budoucnost bloku EPR i pro budoucnost britské energetiky a splnění jejího cíle, kterým je realizace nízkoemisního mixu. Budoucnost reaktoru EPR pak také závisí na politickém rozhodnutí o jaderné energetice v domovské zemi.

Čínský reaktor Hualong One se připravuje pro elektrárnu Bradwell B. První reaktor tohoto typu se rozběhl v čínské elektrárně Fu-čching jako pátý blok. Zde je důležitým krokem získání evropské licence pro tento reaktor. Zároveň také dostal Bradwell B licenci pro dodavatele elektřiny. Jednání pokračuje i v dalších dvou lokalitách, kde se plánují nové jaderné bloky, ale konkrétní dodavatelé (Hitachi a Westinghouse) od nabídky odstoupili.

Byla dokončena betonáž základové desky druhého bloku v elektrárně Hinkley Point C (zdroj EDF).

Jaderná energetika ve střední a východní Evropě

Je stále jasnější, že odchod od uhlí ve střední a východní Evropě nebude možný bez využití jaderných zdrojů. Reálnější se stává výstavba jaderných bloků v Polsku, které je na uhlí velmi silně závislé. Tam se rozhodli jít cestou využití amerických reaktorů a také využít americké finanční půjčky. Ta je umožněna

přijetím nového zákona v USA, který dovoluje financovat projekty v jaderné energetice v zahraničí, což zatím nebylo možné. Polsko by chtělo postavit 6 – 9GWe. Jedním z míst, které by se mohly využít, je nedokončená jaderná elektrárna Żarnowiec. Druhým potenciálním místem je Kopalino. Polsko předpokládá, že první blok se dostane do provozu v roce 2033.

Odchod od uhlí musí řešit i jihovýchod Evropy. Vede to ke snaze o dokončení některých dlouho pozastavených projektů. Tato snaha je však v Rumunsku i Bulharsku velmi silně ovlivněno ideologickým i politickým bojem a politikařením. Rumunsko skončilo jednání o spolupráci s čínským investorem o dostavbě reaktorů v elektrárně Černá voda a začalo v této oblasti spolupracovat s USA a Francií. Stále ještě není vyřešena dokončení jaderné elektrárny Belene v Bulharsku nebo výstavba dalšího bloku v elektrárně Kozloduj. Hlavně kvůli politikaření je tak budoucnost těchto projektů stále velmi nejistá.

K posunu došlo v roce 2020 na Ukrajině ve snaze o dostavbu dvou pozastavených bloků v Chmelnické jaderné elektrárně, jedná se o třetí a čtvrtý blok. Zde by bylo výhodou, že v této elektrárně se připravuje možnost propojení se sítí Evropské unie a dodávek elektřiny do ní. Na turbínách pro tento třetí a čtvrtý blok pracuje ukrajinská firma Turboatom, která zároveň realizuje modernizaci turbín ukrajinských jaderných elektráren. Během roku 2020 proběhlo několik analýz možného průběhu dostavby a stavu staveniště, například jeřábů, které se zde nacházejí a pro výstavbu by se využívaly.

Dokončení obou bloků by mohla realizovat česká firma Škoda JS. Její představitelé se domnívají, že to bude možné a dokončené reaktory budou splňovat všechny požadované bezpečnostní parametry. Některé práce potřebné pro uskutečnění dostavby byly už realizovány a odborníci ze Škody JS mohly stav přímo na místě prostudovat. Firma se bude snažit o co nejvyšší míru lokalizace prací a dodávek na Ukrajině. Vzhledem k tomu, že se podílí na modernizaci a údržbě i dalších jaderných zařízení na Ukrajině, má navázáno dostatek potřebných kontaktů. Dodávala řadu celků spojených například s manipulacemi s jaderným palivem pro Zaporožskou a Jihoukrajinskou jadernou elektrárnu.

Pro české firmy by tato stavba byla velmi cennou zkušeností před výstavbou nových jaderných bloků u nás. Na základě rozhodnutí ukrajinské vlády z konce září 2020 se práce na dostavbě bloků obnovily. Zatím jde o kontrolu a obnovu staveniště, přípravu projektu dostavby a vytvářením dodavatelských řetězců. Dokončení bloků se plánuje na rok 2025.

Staveniště finské elektrárny Hanhikivi, tam by se výstavba reaktoru měla rozběhnout v roce 2021 (Fennovoima).

Situace v České republice a na Slovensku.

V předminulém roce se situace se stavbou nového bloku v Dukovanech přece jen pohnula a začalo se pracovat na finančním modelu a přípravě potřebných smluv. Ty se nakonec v minulém roce připravily a předpokládají, že nový blok bude stavět ČEZ s určitými garancemi státu, které zajistí nízkou cenu úvěru a pojištění. Cena elektřiny z bloku by tak mohla být k 60 EUR/MWh. Smlouvy mezi firmou ČEZ a státem byly podepsány a navrhovaný model byl odeslán k orgánům evropské unie k posouzení a notifikaci. Připomeňme, že návrh musí řešit to, že ČEZ, který má budoucí staveniště a zároveň zkušenosti s jadernými elektrárnami a potřebné odborníky, není státní firmou, ale má minoritní akcionáře. Ti jsou většinou zaměřeni na krátkodobější zisk a hodně dlouhodobá investice je nesmí poškodit. Je možná řada finančních modelů, každý má své výhody a nevýhody. Nakonec je vždy nutné nějaký vybrat a nikdy s ním nebudou spokojeni všichni.

Česká republika předpokládá, že půjde cestou výběrového řízení na tlakovodní reaktor s výkonem do 1200 MWe. Připomeňme, že omezení výkonu je dáno dvěma faktory. Pro naši menší energetickou soustavu je vhodnější menší blok. Zároveň je třeba v případě souběžného provozu nového a všech starých bloků v Dukovanech počítat s omezenými možnostmi chlazení. Do soutěže by se mohlo přihlásit v principu pět uchazečů s reaktory III. generace. Jde o ruský model VVER1200, americký AP1000, korejský APR1400, francouzský EPR a čínský HualongOne.

Původně se předpokládalo, že k vyhlášení tendru dojde na konci roku 2020. Bohužel se pak projevilo to, že současné politické elity se nesoustředí na řešení problémů, ale čistě na politický a ideologický boj. Volby byly v minulém roce a jsou i v roce 2021, takže se politici všech stran věnují pouze politikaření, ať to stojí, co to stojí. Opoziční strany tak začaly bojovat za odložení rozhodnutí o případné realizaci stavby nového bloku a případné formě soutěže do doby až po volbách a zároveň za vyřazení čínského a ruského dodavatele.

Je dobré připomenout, že velká většina dodavatelů jaderných bloků vytváří pro danou stavbu konsorcia. Například blok VVER1200 nabízí konsorcium

složené z Rosatomu, GE SteamPower a Framatomu SAS pro dostavbu jaderné elektrárny v Belene. S těmito firmami spolupracuje Rosatom i v projektech Hanhikivi a Paks, s firmou GE SteamPower pak i na projektech Akkuya a El-Dabaa. Ovšem i tato konsorcia by pravděpodobně ideologičtí bojovníci vyřadili. Je ovšem otázkou, jaký by měla po vyřazení dvou silných kandidátů z pěti soutěž vůbec smysl, a jestli by pak nebyla rozumnější dohoda s vybraným dodavatelem bez soutěže, jak to předpokládá například Polsko.

Začínám tak být k budoucnosti jaderné energetiky i energetiky v Česku velmi skeptický. Určitě se nic moc nepohne ve volebním roce 2021. Řešení dlouhodobých problémů potřebuje určitou rámcovou shodu a racionální postoje. Čehož ovšem současní politici, kteří se snaží vše využít k politickému boji, schopni nejsou. Moc nevěřím, že by se chování politiků v dohledné době změnilo. Zvláště, když vidím, že je k racionálnímu jednání, přerušení politikaření a snaze o konstruktivní spolupráci neinspirují ani přeplněné nemocnice a tisíce zbytečných úmrtí, které mají přímo na očích. Nezvládnutí energetiky by mohlo mít i větší dopady na naše životy, ale je to zatím z pohledu politiků hodně daleko.

Je třeba zároveň připomenout, že stavba jednoho nového bloku v Dukovanech je jen nutný začátek, který by měl ukázat, že to dokážeme. Pokud opravdu budeme chtít vytvořit nízkoemisní mix, tak potřebujeme postavit ještě další blok v Dukovanech a dva bloky v Temelíně. V současné době se zdá, že daleko razantněji jde ke stavbě nových jaderných bloků Maďarsko a v roce 2020 se významně posunulo Polsko. Může tak být, že za těmi státy budeme zaostávat. V tom případě nás může těšit alespoň to, že se naše firmy budou velmi pravděpodobně na výstavbě jaderných bloků v Maďarsku i Polsku podílet, stejně jako se zapojily do popsané dostavby Chmelnické jaderné elektrárny a dostavby slovenské elektrárny Mochovce.

V jaderné elektrárně Mochovce probíhá postupná modernizace prvních dvou bloků zaměřena dominantně na turbíny. Umožnila zvýšení výkonu z 471 MWe na 500 MWe. Skončit by měla na jaře roku 2021. Zároveň se pracuje na přípravě spuštění bloku 3 a dokončení bloku 4. Velmi důležité je, aby se třetí blok už konečně rozběhl. Slováci by totiž měli začít také pomalu pracovat na náhradě dvou bloků VVER440 v Jaslovských Bohunicích.

Koncem roku 2020 největší jeřáb na světě Big Carl přemístil zatím nejtěžší komponentu. Jednalo se o první ze tří prefabrikovaných prstenců s váhou 575 tun. Jeho výška je 17 m a průměr 47 m (zdroj EDF).

Závěr

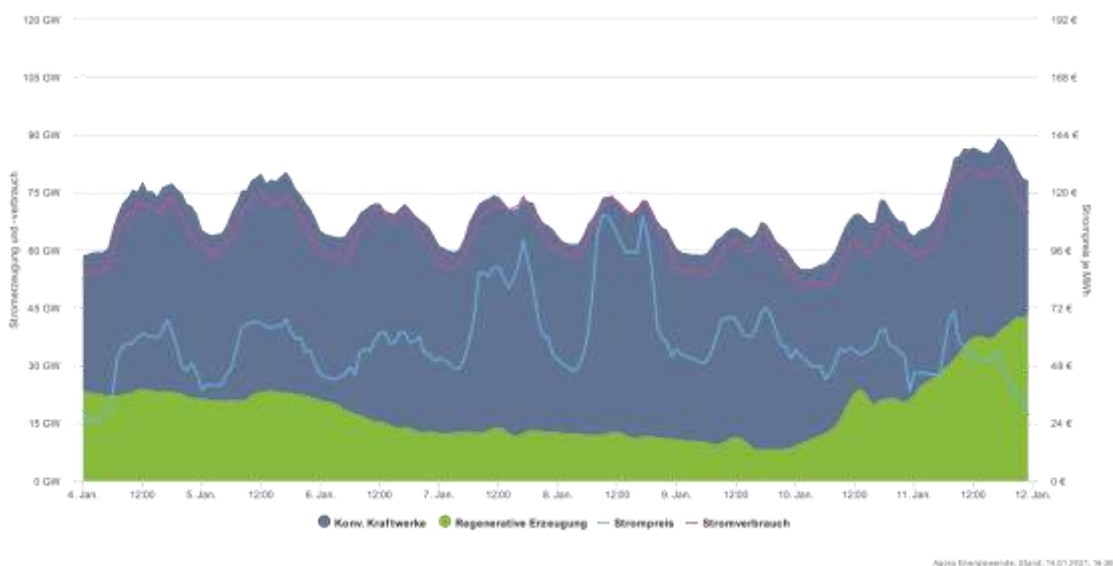
Rok 2020 byl pro rozvoj jaderné energetiky velmi významný. Do provozu se dostal už sedmý typ jaderného reaktoru III. generace. Jižní Korea a Rusko spustily první takový svůj blok i v zahraničí, Čína se k tomu blíží. Rusko a Čína staví své reaktory kontinuálně a mohou tak využít výhody sériové produkce. V těchto případech by se opravdu mělo dosáhnout standardní doby výstavby od prvního betonu jaderného ostrova do spuštění pět let. Reaktory III. generace budou postupně přebírat hlavní podíl na rozvoji jaderné energetiky a zdá se, že jejich provoz splňuje očekávání.

Je vidět, že v hlavně v Číně, Rusku a některých dalších zemích dochází k renesanci jaderné energetiky. Čína velmi brzy předběhne v této oblasti Francii i USA. Další zlom by mohl nastat v případě zavedení malých modulárních reaktorů, které by umožnily proniknout do decentrální energetiky a teplárenství. Velmi úspěšně začala pracovat plovoucí jaderná elektrárna Akademik Lomonosov a reaktor pro ledoborce RITM-200 by mohl zajistit hromadnější produkci plovoucích jaderných elektráren i pozemních malých modulárních zdrojů pro specifické účely. Pokud se v provozu osvědčí čínský malý modulární vysokoteplotní plynem chlazený reaktor HTR-PM, bude další průlom v tomto směru. V oblasti malých modulárních reaktorů je vidět velmi intenzivní úsilí.

Zahájení budování druhého čínského sodíkového reaktoru CFR-600 a intenzivní spolupráce na vývoji těchto rychlých reaktorů s Ruskem ukazuje na intenzivní snahu po uzavření palivového cyklu a zvýšení efektivity využití jaderného paliva i snížení objemu jaderného odpadu. Připomeňme, že byla doba, kdy byla v čele vývoje tohoto typu reaktorů Francie. Tam však vývoj zařadili zelení protijaderní aktivisté. I to je známkou ideologicky podmíněného zaostávání Evropy. I v této oblasti se dá čekat pokrok v nejbližších letech.

V současné době se v Evropě zintenzivňuje tlak na snižování emisí a pro řadu států začíná být jasnější, že bez jaderných zdrojů se k uhlíkové neutralitě nedostanou. Pozitivní je, že v době, kdy se nakonec pro výstavbu jaderných

bloků rozhodnou, budou alespoň někteří výrobci schopni na takový požadavek kladně reagovat a spolehlivý a vyzkoušený reaktor nabídnout. Změnit názor na stavbu nových jaderných bloků by mohly pomoci změnit i události v posledních týdnech. V Evropě je stále menší rezerva stabilních zdrojů pro taková inverzní období bez větru a slunečního svitu, která nastala v minulých týdnech. To pak vede k tomu, že se dostávají její různé části na hranu nedostatku. To vede k obrovskému růstu okamžité ceny silové elektřiny, jako tomu bylo ve Velké Británii. Tam dosáhla hodinová cena elektřiny 5. ledna 2021 až 1000,45 GBP/MWh a celková denní 145,08 GBP/MWh. Stejně tak ve Francii, kde se odstavily bloky v elektrárně Fessenheim a intenzivně se elektřina využívá pro vytápění se dostávají také na hranici možností. V Rakousku, které musí intenzivně dovážet elektřinu kvůli nedostatku stabilních zdrojů, tak silně pocítili oddělení soustavy jihovýchodní Evropy 8. ledna 2021, ze které v té době intenzivně dováželi. Zachraňovaly je i české jaderné a uhelné bloky. Česko zatím má dostatek rezervy, ale je třeba při vypínání existujících bloků postupovat uvážlivě a snažit se rychle za ně stavět náhradu. Ukazuje se, že rozhodnutí uhelné komise o odstavení uhelných bloků v roce 2038 a jeho podmínění dokončením jejich náhrad je plně opodstatněné.

Německo má instalovaných 60 GW výkonu ve větrných zdrojích, a přesto může vypadat prosinec, jak je zobrazen na tomto grafu. Poměrně dost dnů jsou dodávky z větru téměř nula a výkon obnovitelných zdrojů zajišťuje pouze spalování biomasy a vodní zdroje. Obnovitelné zdroje jsou zeleně, klasické šedě. Fialová linie je německá spotřeba a světle modrá cena elektřiny v daný moment (Zdroj Agora-Energiewende).

Z domova

Kdy bude konečně spuštěn tendr na dostavbu Dukovan?

21.01.2021, elektrina.cz, Jana Březinová

Velkým politickým tématem posledních měsíců je dostavba jaderného bloku v Dukovanech. Tendr měl být podle původního plánu spuštěn do konce roku 2020, to se ale nestalo. Nabírá projekt zpoždění hned v samotném počátku? Kdy bude konečně spuštěn tendr na dostavbu Dukovan? ČEZ chtěl spustit tendr v prosinci. Jadernou elektrárnu Dukovany, která v loňském roce oslavila 35 let od uvedení

do provozu , čekají výrazné změny. Vláda ČR loni schválila model financování nového jaderného bloku v Dukovanech. Na konci července následovalo uzavření smluv se společností ČEZ, jejíž dceřiná společnost bude investorem projektu. ČEZ by se měl na výstavbě podílet 30 procenty , zbytek bude platit stát. Do konce roku 2020 měl být podle dohodnutého harmonogramu spuštěn tendr, který určí, kdo jaderný blok v Dukovanech vybuduje . Záměrců je pět – ruský Rosatom, severoamerická společnost Westinghouse, francouzská EDF, čínská CGN a jihokorejská firma KHNP.

Babiš o takovém tématu nechtěl rozhodovat před volbami

Skutečnost, že by tendr nemusel být v dohledné době vypsán, naznačoval premiér Andrej Babiš již v listopadu. Podle něj by vláda neměla o takto důležitém tématu rozhodovat několik měsíců před volbami. Sněmovní volby, které mohou změnit poměr sil na české politické scéně, se budou konat 8. a 9. října letošního roku . Definitivní rozhodnutí o tom, že tendr v roce 2020 nezačne, padlo 9. prosince na schůzi Stálého výboru pro jadernou energetiku.

Cílem je dohoda napříč politickým spektrem

Jednání o budoucnosti Dukovan se zúčastnili i zástupci opozice. Panuje obava, že by příští vláda mohla tendr okamžitě zastavit nebo ukončit – proto je cílem přijatelná dohoda napříč politickým spektrem. Výstupem z prosincového jednání je, že by se do konce letošního ledna měli šéfové všech parlamentních stran shodnout na jednotném postupu , který bude přijatelný pro všechny. Hlavní téma? Koho k tendru na dostavbu Dukovan připustit.

Ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček v prosinci uvedl, že ve hře jsou 4 varianty:

- do tendru bude přizváno všech pět zájemců,
- přizváni budou tři zájemci bez ruského a čínského,
- Rusko a Čína se budou moci zúčastnit tendru, ale jen v konsorciu s nějakým jiným zájemcem, přičemž dané země by nebyly vůdčí – tento model je označován jako 3+2,
- výběrové řízení bude odloženo na dobu po sněmovních volbách.

Největším předmětem debat je účast Ruska a Číny. Pracovní skupina tvořená zástupci ministerstva vnitra, tajných služeb, Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost a ministerstva zahraničí se měla vyjádřit k bezpečnostním aspektům výběrového řízení. Závěrem bylo, že by Česká republika neměla oslovovat rizikové uchazeče , mezi které patří právě ruský Rosatom a čínská CGN.

Třetí nebo čtvrtá varianta?

Některé opoziční strany se proti účasti Ruska a Číny v tendru vymezily. Patří mezi ně například ODS, TOP 09 nebo Česká pirátská strana . Naopak zástupci vládní ANO v minulosti opakovaně odmítali, že by chtěli někoho z tendru vyškrtnout předem. Není tedy příliš pravděpodobné, že by jedna z prvních dvou variant byla schválena napříč politickými stranami. Jako kompromisní se jeví třetí možnost – tzv. model 3+2.

To potvrzuje i ministr průmyslu a obchodu Havlíček „Je to varianta, kdy bychom s dítětem nevyhlili i vaničku, zabezpečili bychom nějaký kompetitivní tendr, podařilo by se nám snížit cenu a současně bychom ochránili bezpečnostní zájmy státu.

Ekonomicky je samozřejmě nejjednodušší varianta číslo 1, tj. pustit všech pět.

Ale jestliže vnímám, že celá řada parlamentních stran na to má jiný názor, a my nechceme, aby to celé padlo, když tady bude jiná vláda, tak se dneska snažíme hledat kompromisní variantu“ , řekl Havlíček.

Zpoždění zatím nehrozí

Podle Havlíčka se v plánování počítalo s dostatečnými rezervami a na zahájení provozu nového jaderného bloku elektrárny nemá současný stav žádný vliv. ČEZ uvedl, že je na tendr připraven a v souladu s dohodou čeká na informaci od státu, koho k účasti ve výběrovém řízení oslovit. Při podepisování smluv se státem prohlásil generální ředitel ČEZu Daniel Beneš, že by společnost chtěla znát výsledky tendru na konci roku 2022 . Předpokládaný termín spuštění jaderného bloku je odhadován někdy mezi lety 2038–2040.

Vládou schválený model financování počítá s tím, že by výstavba měla vyjít na zhruba 160 miliard korun . Taková cena příliš neodpovídá podobným projektům v zahraničí, na což upozorňují kritici. Rozpočet na dostavbu jaderného bloku v Dukovanech proto vzbuzuje vášnivé diskuze . Ostatně i expertka na jadernou energetiku a předsedkyně Státního úřadu pro jadernou bezpečnost Dana Drábová odhadovala výdaje na 200 miliard korun.

Otázka financí není jedinou hrozbou výstavby . Podívejte se na 5 důvodů, proč je dostavba jaderné elektrárny Dukovany riziková

Ze zahraničí

První reaktor VVER TOY pro JE Kursk II/2 je ve výrobě

19.1.WNN: Ruský Atommasch zahájil výrobu reaktoru pro druhý blok ve výstavbě jaderné elektrárny Kursk II, která je ve výstavbě v západním Rusku. První blok JE Kursk II/1 bude první na světě, který bude používat design reaktoru VVER-TOI (typicky optimalizovaný, s vylepšenými informacemi). Atommasch je součástí Atomenergomasch, inženýrské divize státní jaderné společnosti Rosatom. První beton pro první blok Kursk II byl nalit v dubnu 2018 a druhý pro druhý blok v dubnu 2019.

Arménie plánuje rozšířit provoz JE Metsamor

20. ledna 2021, WNN: Arménie plánuje prodloužit životnost své jaderné elektrárny v Metsamor po roce 2026 a neopustila plány na výstavbu nové jednotky, informovala tisková agentura ARKA dne 14.

Jaderná elektrárna Metsamor (Obrázek: ANPP)

JE Metsamor se má dva ruské reaktory VVER 376 MWe VVER. Provoz byl zahájeny v letech 1976 a 1980. Oba bloky byly odstaveny v roce 1988 kvůli obavám o bezpečnost ohledně seismické zranitelnosti, ačkoli obě pokračovaly v provozu a neutrpěly žádné škody při velkém zemětřesení v regionu počátkem téhož roku. Blok 2 byl restartována v roce 1995 a podléhá neustálému zlepšování bezpečnosti. Blok 1 je nyní vyřazována z provozu. Blok 2 představuje 39 % celkové výroby elektřiny v zemi.

Vláda je i nadále odhodlána prosazovat svou politiku jaderné elektrárny ve výrobní kapacitě země. V této souvislosti je třeba poznamenat, že možnost maximalizace životnosti stávající jaderné elektrárny je zárukou rozvoje soustavy s co nejnižšími náklady.

Současný investiční program na prodloužení provozní životnosti bloku 2 bude dokončen do roku 2023, do té doby bude investováno celkem 330 milionů USD a provozní životnost jednotky bude prodloužena do roku 2026. Pokud se ukáže, že provoz bloku 2 po roce 2026 je bezpečný, bude pokračovat až do roku 2036, což bude vyžadovat dodatečné investice ve výši přibližně 150 milionů USD.